

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

XI. De confirmatione vniuersalium decretorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

ANNO
 CHRISTI
 655.

Propria eorum, & ante regnum iustissime conquisita, aut filii, aut heredes capiant iure proximitatis. De affinium successione vel munere, quamuis inordinata relicta, aut primo tantum filiis, aut heredibus sequenter proficiant, vel propinquis. Atque ita in eorum cunctis actibus, moribus, atque rebus præfata legis erit auctoritas valitura, vt ea perenniter maneat inconuulsa. Et non prius apicem regni quisquam * perceperit, quam se illa per omnia suppleturum iurisiurandi taxatione definiat. Cui etiam legi, vel decreto * episcopali, non solum in futuro, sed etiam in præsentem reuerentiam apponentes, decernimus, vt quicumque detractor, & non potius venerator decreti eiusdem atque legis esse maluerit, siue religiosus ille, siue sit laicus, non solum ecclesiastica excommunicatione plectatur, verum & sui ordinis dignitate priuetur.

X I.

Vndecimæ occasionis articulo decretorum vniuersalium perenne dedimus firmamentum, scientes, quod * suppositione multimoda semper Deus * oppositione iudiciorum ærumnam releuet oppressorum: & sicut malis exigentibus hominum permittit exerceri pœnas ultionum, ita cum voluerit grauedines releuat pressurarum. Hinc & decreta præcedentium patrum, ad contentionis iurgium radicitus euellendum, rite synodalem fieri censuere conuentum; vt illic de diuersitate iudiciorum * præteritæ lites habeant terminum, vbi Spiritus sanctus vniuersalem coadunauerit cœtum. Ab hoc ergo Spiritu sancto succensum, ne * qualibet in posterum, aut impune valeant * commoueri, aut generalia statuta * conuellere, plena decernimus vnanimitate connexi, vt quæcumque pro fidei causis, ecclesiasticisque negotiis, aut in præteritis gestis, aut in præsentibus constitutis, aut futuris etiam in decretis * vel sint, vel fuerint definitiones conscriptæ vniuersali auctoritate, nullus his deinceps contradicere audeat, nullus ea euertere præsumat, nullus non implere contendat. Nam si quis ex religione contra hæc inobediens, aut susurrans, vel certe lacerator, aut inuidus, aut non potius eorundem fautor extiterit * gratiosus, & honoris sui, & communionis sanctæ lugeat amissione multatus. Cum vero qualibet sancta Synodus agitur, aut pacifice inter * pontifices quippiam

* percipiat,

* episcopalem

* suppositione

* præteritæ

* qualibet

* committi,

* conuelli,

* quæ sint, vel

* gratia & honore

* episcopos

definitur ; si pauciores per nescientiam vel contentionem forte dissentiant ; aut commoniti plurimorum sententiæ cedant , aut ab eorū cœtu cum dedecore confusionis abcedant , * & excommunicationis annuæ sententiam luant . * aut

XII.

^m * Duodecima, quæ est finalis & vltima, sacratissimi principis obsecratione piissima, pro Iudæorum abominabili ac nefanda perfidia, execranda nostro cœtui perpatuit causa: quam idcirco in fine sententiarum censuimus esse ponendam, quoniam eandem gentem delicti sui merito reproductam, per diuinæ sanctionis oracula a capite * positam * dessemus * in caudam. Sed quia Christus, vt pro nobis, ita quoque pro illis est mortuus, iuxta quod ipse ait: *Non sum missus nisi ad oves quæ perierant domus Israel*; necessarium duximus summam pro eis impendere curam, pro quibus suam Christus ponere non dedignatus est animam. Ideoque principali clementia deuotissime * præfauentes, quæ ob hoc sui regni apicem a Domino solidari præoprat, si catholice fidei pereuntium turmas acquirat (* indignum orthodoxæ fidei principem sacrilegis * imperare, fideliumque plebem infidelium societate pollueret) nihil aliud pro his ex nostra sententia definitur, quam vt decreta Concilii Toletani, quod diuæ memoriæ Sisenandi regis aggregatum est tempore, a nobis ac posteris omnimoda suppleantur intentione. Quisquis autem ab eiusdem Synodi voluerit sententia dissentire, vt vere sacrilegum se nouerit condemnari.

Matth. 15.

Cōcil. Tol. 4. c. 56. 57. 58. 59. 61. & 62.

XIII.

Diuinæ trinitatis inseparabile nomen, sicut inspiratione mirabili nostrorum tractatum primordia * lineauit, ita consummatione sublimi * eadem iam perficiendo * concludit: vt in illo sit nostrum explicuisse, a quo nobis adfuit inchoare. Damus ergo gloriam & honorem eidem sanctæ atque * indiuisibili trinitati, quæ nobis * ex se dicere contulit, & in se dicta compleuit, quæ reformauit in extremitate sæculorum remedia pietatum, & resoluit ligamina * vinculorum. Sit gratiarum actio, salus, & benedictio exercituum Domino super serenissimum Reccesvinthum, principem gloriosum. Gratiarum actio, & reuerentiæ plenitudo, a nobis omnibus in commune, ipsi cle-

men-